

ügyi gazdálkodásról részletes kimutatást tárgyenek közzé.

(A miniszterelnök válasza.)

Gróf Tisza István miniszterelnök válaszol az interpellációra. Kelemen több konkrét esetet hozott fel, amelyre fel fogja hívni a hadügyminiszter figyelmét. Azonkívül olyan tömegét említette a bajoknak, hogy arra alig lehet egy interpelláció keretében válaszolni. Nem is helyes az ilyen dolgokat felületesen érinteni, mert ez nem jó hatást tesz. Pontosan most nem felelhet meg, mert nem ismeri az összes tényeket. Abban, hogy takarékoskodni kell mindenben, de különösen az emberanyagban, a felszólalóval teljesen egyetért. Ez a törekvés már meg volt kezdettől fogva, de ha ezen a téren sok kívánnivaló is van még hátra, lehetetlen szemrehintni, hogy máris sok történt. Óriási feladat az élelmezés ellátása és a járvány terjedésének meggátlása. Mindkét feladatot elég jól megoldották. Elismeri, hogy hibák nagyobb arányokban történnek, mint a németeknél, akiknek a szervezethez képest. A katonai orvosi ügyeknél úgy akart a hadügyi kormányzat segíteni a bajokon, hogy magas rangokat adott egyes polgári orvosoknak. Általában a betegek nagy része nálunk is meggyógyul. Reflektált ezután még a betegszállításokra és ismertette, hogy a tuberkulotikusok gyógykezelésére nagy gondot fordítanak.

Kelemen Béla rövid replikája után a Ház a miniszterelnök válaszát tudomásul vette.

(Rakovszky interpellációja.)

Ezután Rakovszky István mondotta el interpellációját. Az „Esti Újság”-ban megjelent egy cikk, hogy a kiegyezést 20 évre megkötötték és a fogyasztók érdekeit kiszolgáltatják az agráriusoknak. A cenzura a többi lapnak nem engedte meg a hír közlését. Kérde, hogy milyen célt szolgált a cenzura ennek a hírnél a letiltásával.

Dr. Balogh Jenő igazságügyminiszter azt felelte, hogy hibák lehetnek a cenzura működésében, de külföldön sokkal nagyobb hibákat is követ el a cenzura. A kérdéses cikk a jelen esetben alkalmas lehetett arra, hogy a polgárokat két részre ossza, már pedig most egységesen kell a külföld előtt megjelennünk. Ez a legfőbb cél, ezért nem engedték meg a kérdéses cikk közlését.

Rakovszky nem vette tudomásul a miniszter válaszát, a Ház azonban tudomásul vette.

A többi interpellációk elmaradtak és az ülés ezután véget ért.

Revolveres merénylet a képviselőházban.

— Egy részeg huszár háromszor a képviselők közé lőtt. —

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

Szerdán délután háromnegyed négy órakor, gróf Batthyányi Tivadar beszéde közben a képviselőház üléstermében izgalmas incidens történt, amely a tanácskozást rövid időre megzavarta. A 8-as számú karzaton fölemelkedett egy honvédhuszártizedes, behajolt az ülésterembe és szolgálati revolveréből gyors egymásutánban háromszor lőtt a képviselők közé. A lövések zajára az ülésteremben nagy izgalom támadt, a képviselők fölemelkedtek helyükről, csak gróf Tisza István miniszterelnök maradt nyugodtan a helyén. Az óriási tumultusban Batthyányi nem folytathatta beszédét. Csakhamar azonban helyreállt a nyugalom, mert kiderült, hogy a képviselők közül senki sem sebesült meg. Legelőbb Kun Béla nyerte vissza lélekjelenlétét, aki nyugodt hangon szólt oda Batthyányihoz, hogy folytassa beszédét. Nemsokára az izgalom hullámai teljesen elsimultak és gróf Batthyányi folytatta beszédét. Ezzel a képviselőházi incidens befejeződött. Pár pillanat múlva nyoma sem volt az előbbi izgalmas jelenetnek.

A képviselőház karzatán ezalatt megindult a nyomozás a lövöldözés ügyében. A Ház alkalmazottai és a rendőrség, akik a lövések zajára a 8-as számú karzatra siettek, ott találták a merénylőt, akit egy német vöröskeresztes katona fogott le, aki ott ült a lövöldöző katona mellett. A merénylőt ezután a háznagy hivatalba vezették, ahol Benitzky Tamás főfelügyelő hallgatta ki. A kihallgatásnál jelen volt Sándor János belügyminiszter, a képviselőház részéről pedig dr. Tóth Ferenc elnöki osztálytanácsos. A kihallgatás alkalmával megállapították, hogy a lövöldöző katona Palafalvy György, a 2. honvédhuszárezred tizedese, kit a harctéren az 1. és 2. osztályu ezüst vitézségi éremmel tüntettek ki. A merénylő elmondotta, hogy polgári foglalkozására nézve palacserépfedő, a biharmegyei Pocsajon született és legutóbb Kirlibabánál harcolt, ahonnan nemrégiben rövid szabadságra hazaérkezett.

A merénylet előzményeiről a következő érdekes részleteket vallotta a honvédtizedes:

— Délután a Szabadság-téren egy jól öltözött fekete ruhás urat pillantottam meg, akiről azt hittem, hogy ismerősöm. Megszólítottam és azt kérdeztem tőle, hogyan juthatnék be a képviselőház karzatára. A megszólított erre a zsebébe nyúlt és átadott egy belépőjegyet. Nagyon megörültem és beszédbe ereszkedtem. Ekkor tudtam meg, hogy szerencsére épen Beöthy Pálnak, a képviselőház elnökének komornyikját szólítottam meg.

A lövöldöző honvédtizedes a merényletre vonatkozólag hozzá intézett kérdésekre zavaros feleleteket adott. Amidőn azt kérdezték tőle, mit akart, ezt felelte:

— Nem tudom, mit csináltam.

— Kit akart lelőni?

— Senkit, — mondta.

Majd így intézték hozzá a kérdést:

— Kinek szánta a golyókat?

— Nem tudom én, kérem — válaszolta a lövöldöző honvédtizedes, aki tettének okáról nem tudott beszámolni.

Majd a merénylőt megmotozták. Többek között egy Borfi Károlynéhoz címzett és Debrecenbe szóló tábori levelezőlapot találtak nála. Kihallgatásának további során elmondotta, hogy gróf Tisza Kálmán századában szolgált. Gróf Tisza Kálmánt, aki véletlenül jelen volt, értesítették erről és besietett a kihallgatási terembe. A lövöldöző katona igazat mondott, gróf Tisza a huszárra ráismert. Elmondotta, hogy egy időben a tisztiképzőben felszolgáló pincér volt, de folyton részegeskedett és emiatt máshová vezényelték.

A huszárt kihallgatása után letartóztatták és a rendőrségre kísérték. Megállapították, hogy a merénylet idején is részeg volt.

Mikor a merénylőt elvezették a képviselőház épületéből, épen szembejött Boda Dezső főkapitány, aki a merénylet színhelyére sietett. Boda ezekkel a szavakkal fordult a merénylőhöz:

— Mit csináltál, fiam?

A huszár ezt felelte:

— Harminc hónapig voltam a harctéren megszoktam a lövöldözést. Már csak huszárkorona volt a zsebemben. El vagyok keseredve.

Amidőn a képviselőházban a golyók keresésére indultak, három közül kettőt megtaláltak a menyezeten. Az első lövés után felütötték a kariát a merénylőnek, így jutottak a golyók a menyezetre. Később az első golyót is megtalálták a diplomaták páholyaiban furódva.

Simontsits Elemér, a képviselőház alelnöke a „Magyarország” munkatársának nyilatkozott a merénylet ügyében. Elmondotta, hogy Palafalvy szerdán délelőtt bement a képviselőházba és Beöthy Pál elnököt kereste. Mikor megtudta, hogy Beöthy beteg, felkereste komornyikját és kenyérijegyet kért tőle. Azt mondotta, hogy pénze van, de kenyéret nem tud kapni. A lövések az elnök emelvény felé irányultak és az elnöki emelvénytől a kijárat felé eső, fával borított oszlopba furódtak. A szilánkok báró Hámos Antal és Szász Pál képviselőket érték. Én meg-

Az elnémult harangol

bemutatása

pénteken

— lesz az —

Uránia-ban

Tőkebefektetésre alkalmas

m a g a s kamatozásu
elsőrangú biztosságu
tőkekamatadó-mentes

nálam napi árfolyamon kaphatók

értékpapírok

Felvilágosítás,
tájékoztató
díjmentes.

Szécsi Ede
bank- és váltó
üzlete Kigó-
utca 5. sz.